

D O N I E S I E N I A

S h o r t n o t e s

Pierwsze stwierdzenie *Nothochrysa fulviceps* (STEPHENS, 1836) (Neuroptera: Chrysopidae) w Bieszczadach

The first finding of *Nothochrysa fulviceps* (STEPHENS, 1836) (Neuroptera: Chrysopidae)
in the Bieszczady Mountains

Podczas okazjonalnie prowadzonych odłowów owadów w Mikowie i okolicach, pozyskano okaz należący do jednego z najefektowniejszych i największych w naszej faunie gatunków złotooków *Nothochrysa fulviceps* (STEPH.):

Mików [UTM: EV86], 26.06.2011, las bukowy, 1♀, leg. Wojciech Szczepański.

W ostatnich latach gatunek ten był stwierdzany na kilku stanowiskach. Jedyne część nowych danych została opublikowana (BLAIK T. 2007. *Acta ent. siles.* 14–15: 83). W Polsce, podobnie jak i w całym zasięgu, gatunek ten występuje w pasie wybrzeża morskiego oraz w terenach podgórskich i górskich czego potwierdzeniem jest nowe stanowisko z Bieszczadów. Rozwój tego gatunku odbywa się, co nie jest do końca pewne, wyłącznie na drzewach liściastych, w strefie koron. Jest wiele informacji o odłowieniu imago na drzewach iglastych i często podawane są informacje o stwierdzeniu tego gatunku w ciepłych lasach mieszanych. W Polsce Berndt stwierdziła ten gatunek na dębie w borze mieszanym świeżym (BERNDT D. 1984. *Acta Univ. Nicolai Copernici* (Biol.) 26: 3–19). Dotychczas gatunek ten wykazany był z pięciu krain (według podziału Katalogu Fauny Polski). Gatunek nowy dla fauny Bieszczadów.

ROLAND DOBOSZ

Muzeum Górnośląskie, Bytom

dobosz@muzeum.bytom.p

WOJCIECH SZCZEPAŃSKI, Siemianowice Śl.

szczepanski.w@interia.pl

Nowe stanowisko *Myzocallis (Lineomyzocallis) walshii* MONELL, 1879 (Hemiptera, Aphididae: Calaphidinae) w Polsce

New records of *Myzocallis (Lineomyzocallis) walshii* MONELL, 1879
(Hemiptera, Aphididae: Calaphidinae) in Poland

Myzocallis (Lineomyzocallis) walshii MONELL, 1879 (Hemiptera, Aphididae: Calaphidinae) jest inwazyjnym gatunkiem mszycy obcego pochodzenia, który rozprzestrzenił się w Europie wraz z rośliną żywicielską – dębem czerwonym *Quercus rubra* L. Ten nearktyczny gatunek, w Europie został po raz pierwszy odnotowany we Francji (REMAUDIÈRE G. 1989. *Annls Soc. ent. Fr.* (N. S.) 25(1): 117), a w późniejszych latach również w Szwajcarii, Włoszech, Hiszpanii, Belgii, Niemczech, Danii, Czechach, Serbii i na Węgrzech (CŒUR D'ARCIER A. et al. 2010. *BioRisk* 4(1): 435–474).

Dąb czerwony, jako drzewo ozdobne, do Polski sprowadzony został z Ameryki Północnej w 1806 roku do Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Obecnie jest jednym z najpospolitszych gatunków obcego pochodzenia wchodzącym w skład zieleni urządzonej, wysadzanych również w lasach. Powszechność występowania rośliny żywicielskiej może sugerować, że *M. (L.) walshii* nie jest gatunkiem rzadkim, lecz stosunkowo rzadko odławianym. Jednak w Polsce wykazany został wyłącznie z południowej jej części, z Górnego Śląska (Katowice: Park im. Tadeusza Kościuszki; OSIADACZ B. & WIECZOREK K. 2006. *Polskie Pismo ent.* 75: 233–238). Nowe stanowisko tego gatunku, las w okolicach Lublińca, również odnosi się do tego regionu.

Górny Śląsk: Lublińiec [CB 31], las, 8.11.2011, 12 uskrzydłych dzieworodnych samic, 21 samic amfigonicznych, 15 samców, leg. B. J. Płachno, det. K. Wieczorek.

Materiał zdeponowany został w kolekcji Katedry Zoologii, UŚ.

KARINA WIECZOREK,
Uniwersytet Śląski, Katowice
karina.wieczorek@us.edu.pl

BARTOSZ J. PŁACHNO
Uniwersytet Jagielloński, Kraków
bartek78pl@poczta.onet.pl

Nowe stanowisko *Eubria palustris* (GERMAR, 1818) (Coleoptera: Psephenidae) w Beskidzie Zachodnim

New record of *Eubria palustris* (GERMAR, 1818) (Coleoptera: Psephenidae) in the Western Beskidy Mts.

Eubria palustris (GERMAR, 1818) mimo, iż została wykazana w Polsce z 18 krain, jednak mimo to należy do dużych rzadkości faunistycznych. Wszystkie znane do tej pory stanowiska tego gatunku w Polsce, pochodzące z literatury, zbiorów muzealnych oraz własnych, zestawili ostatnio RUTA R., KUBISZ D. & BUCZYŃSKI P. (2011. *Wiad. ent.* 30(1): 37–46). W powyższej pracy gatunek ten został wykazany m.in. po raz pierwszy z Beskidu Zachodniego, jednak na podstawie materiałów pochodzących z końca XIX i początku XX wieku. Warto odnotowania jest, więc współczesne jego odłowienie w dość dużej liczbie osobników w Gorcach:

Ponice [DV29], 13.07.1998, wyczerpakowane z niskiej roślinności zielnej na podmokłej łące śródleśnej, 25 exx., leg. C. Greń.

Okazy dowodowe znajdują się w zbiorach Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu oraz autora.

CZESŁAW GREŃ, Ruda Śląska
czeslaw.gren@vp.pl